

הָוָה אֶת־נֹפֶר אֲבָרָהֶם עַל ע"ב אוֹמִיָן. וּבְכֹלָה דִּילְךָ, הָוָה לִיָּה סְגוּלָה בְּע"ב שְׁמָהֶן, וְהָוָה נֹצַח לְכָל אוֹמָה וְלִישָׁן

ובאלו השמות היה מתגבר אברהם על ע"ב אומות של שבעים אומות וישמעאל ועשו, כי ע"י השמות הוא היה משפיע את החסדים למלכות בכדי למתק את הדינים, ומשום כך ע"י הכלה שלך השכינה היה לאברהם סגולה בכל ע"ב שמות החסד שהוא היה ממשיך לשכינה

ועי"כ הוא היה נוצח את כל שאר האומות והלשונות (רמ"ק, הרמ"ז).

המצרים לא האמינו באות ואו כמנין אחד שהוא סוד ע"ב שמות

וּבְגִין דָּא, (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תַּפְאֲרָתוֹ.

וּבוֹקַע מַיִם, דִּימָא קַרְעַת לִיָּה קְדָם בְּנֵי, בְּתֵרִיסַר קְרָעִין, בְּחֹשְׁפֵן ו"ו, וּבְזֹכוֹת א' (ס"א וּבְגִינָה) עֲבַרְתַּ

(ס"א עֲבַדְתְּוֹרְסוֹ) יִמָּא יִבְשֶׁתָּא וּבִשְׁבִיל הִי"ג מִידוֹת הַרְמוּזוֹת בְּאוֹת וַא"ו שְׁהוּא ר"ת

ג' שמות הנ"ל, נאמר במשה 'מוליך לימין משה זרוע תפארתו', [רסד] דהיינו שמכח האות וא"ו

דת"ת דמשה התקיים 'זוקע המים', דהיינו שע"כ נקרע ים סוף מלפני בני אברהם, שבזה

היה י"ב קריעות כמנין ו"ו, ובזכות האות א' דוא"ו יבשה להם האדמה בסוד 'ובני ישראל

הלכו ביבשה בתוך הים', ומשום כך הע"ב שמות נרמזו בו"סע ויבוא ויט שנאמרו בקריעת ים

סוף (רמ"ק). וּבָה טוֹבְעוּ מְצָרִים, דִּלָּא מִהִימְנִין בְּוַא"ו דִּיאִיהוּ

אור הרשב"י

[רסג] כן הוא הגירסה ברמ"ק. הוא היה מוליך לימין משה את זרוע גבורתו.

[רסד] ובביאור פשט הכתוב פירש"י מוליך בכול עת שהיה צריך לעזרתו של הקדוש לימין משה זרוע תפארתו - הקדוש ברוך ברוך הוא היה זרועו מוכן לימינו.

הלימוד היומני

אָחַד ובסוד זה נטבעו המצרים מאחר שהם לא האמינו בזו האות וא"ו כמנין אח"ד שהוא סוד הע"ב שמות וכן"ל. **וְלִזְמַנָּא דְאֵתִי**, (מיכה ז) **בִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, יִתְקַיִים בְּיִשְׂרָאֵל זְרַע דְאֲבָרְהָם** ולעתיד לבוא יתקיים בבני ישראל מש"כ 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות', דהיינו נ' פלאות שהוא סוד נ' שערי בינה שיתגלו וישפעו את שפעם לישראל זרעו של אברהם. **וּבְךָ יִתְקַיִים**, (דאנת) **מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ תִּפְאָרְתּוֹ (זרע דאברהם) וּבֹקֵעַ מַיִם דְּאוֹרֵייתָא קְדָמָהוּן** ובר הרע"מ יתקיים מש"כ מוליך לימין וגו', דהיינו שמשוה החתום בת"ת יוליך את ישראל לחסד שבימין ועי"כ 'ובוקע המים' דהיינו שיבקע לפניהם שפע מימי התורה דת"ת, **לְמַהוּי לָךְ שֵׁם עוֹלָם. וְתַפְזָן תִּרְוִיחַ כְּלָה דִילָךְ** ועי"כ תזכה שהשכינה הנקראת שם תהיה שלך לעולם, כי שם בגאולה האחרונה תרוויח את הכלה שלך מלכות בשלימות.

הלכה כלה ה' דמלכות

וּבְגִין דְּבֵת דָּא, אֲתִיְהִיבַת לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִיְהִי הַלְכָה דִילָךְ, מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי

ומאחר שזו הבת דמלכות היא נתנה לישראל מצד השמאל של הדין, שזו המלכות היא נקראת הלכה למשה מסיני שהוא נוטריקון כלה ה', אז לכן גלו ישראל מתוקף דיניה (רמ"ק). **דְּהָא מִסְטָרָא דִּימִינָא** כי הנה כאשר המלכות היא מצד החסד שבימין אז הוא סוד י"ה, דהיינו שהאות י' דחסד קודמת לאות ה' דגבורה ובוה נכנעים הדינים מלפני החסדים, אמנם עתה שהגבורות גוברות בסוד ה"י דמלכות אז לכן הוצרכו לגלות ישראל

הלימוד היומי

מתוקף הדינים, ה' הִלְכָה דִילָךְ, מִסְטָרָא דְשָׂמָא דְאַבְרָהָם. י'
 דִיצַחֲקָ. וְכֹלָא הִ"י מִן אֱלֹהִים. וְאַנְתָּ וְאִ"ו, מְלֵא דִילָהּ,
 שְׁלִימוֹת דִילָהּ. ומשום כך כלה ה' דמלכות שלך הנקראת הלכה בתחילה היא
 נרמזה באות ה' דאברהם, ורק אח"כ היא נרמזה באות י' דיצחק, והוא מאחר שהגבורות
 גוברות בגלות, והוא סוד צירוף אותיות ה"י מאלהים המורה על הדין, ובזה נשאר אותיות
 מל"א מאלהים שהוא סוד הוא"ו דת"ת שלך שאתה ממלא את המלכות בשלימות, כּוֹס
 מְלֵא. בְּקִדְמִיתָא כִ"ס י"ה, וְלִבְסוּף כּוֹס מְלֵא בְרַכַּת
 יְהוָה. ולכן כו"ס מלא באות ו' הוא כמנין אלהי"ם, שהוא סוד מילוי ו' דת"ת שלך את
 המלכות בשלימות, כי הנה בתחילה היא היתה בסוד כס י"ה, ולאחר שהשפעת בה את האות
 ו' דת"ת היא סוד מלא ברכת ה' ולכן על ירך כלתך המלכות מלאה בשלימות כראוי.

השכינה ניתנה מהשמאל דת"ת

וּבְגִין דְאַתְיִיהִיבַת לְיִשְׂרָאֵל עַל יְדָךְ, דְאַיְנוּן מִסְטָרָא
 דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא. והנה מאחר שניתנה השכינה לישראל על

ירך, שאלו ישראל הם מצד הת"ת הנקרא העמוד האמצעי הכולל ימין ושמאל, ומצד זה
 ניתנה המלכות לישראל משמאל הת"ת, אֵית לְגַלְתָּא אִמְאֵי אֲתִיְהִיבַת
 לִזְוֵן דְהָא וְדָאֵי אַבְרָהָם הָא אֲתִמְר אִמְאֵי אֲתִיְהִיבַת
 לִיָּהּ. וְאַנְתָּ גְמִילַת חֶסֶד עִם בְּנוֹי, כְּגִוּוֹנָא דְגְמִיל הוּא
 עִמָּךְ. ובזה יש לשאול למה ניתנה להם השכינה מצד השמאל דת"ת, והנה ודאי כבר

למדנו למה ניתנה השכינה לאברהם כי הוא היה בכדי שהוא ימשיך לה את החסד, והנה
 אתה גמלת חסד עם בניו כדוגמת החסד שהוא גמל עם כלתך השכינה, ואם כן קשה שהיה

הלימוד היומני

ראוי שתנתן להם השכינה מצד החסד דת"ת. לְיִצְחָק יָהֵב לַיהוָה קֶדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יְיָ וּלְזֶרְעֵיהּ, לְנִטְרָא (נ"א לְעֵטְרָא) לָהּ מְאִילָנָא
 דְּטוֹב וְרַע אלא הטעם שניתנה השכינה משמאל הת"ת, הוא מאחר שליצחק החתום
 בגבורה נתן הקב"ה לו לזרעו את השכינה מצד הדין, בכדי שבכח הגבורה הם ישמרו את
 השכינה מעץ הדעת טוב ורע דקלי". וְעֲבָדוּ לָהּ כַּמָּה גִּדְרִין, וְחֲתִיבוּ
 לָהּ כַּמָּה לְבוּשִׁין, דְּאִינוּן לְבוּשֵׁי דְהַבָּא, בְּכַמָּה פְּסָקוֹת
 ולכן הם עשו לצורך שמירתה כמה גדרים של איסור והיתר, וחתכו ותיקנו בשבילה כמה
 לבושי זהב, שהוא בכמה פסקי הלכות ודינים מצד דיני הזהב. וְהוּוּ חוּלְקִין
 וּמְקֻשִׁין עֲלֵיהוּ עַל אֲלִין פְּסָקוֹת, לְתַקְנָא לָהּ בְּכַמָּה
 פְּרוּקִין, לְקֻשְׁטָא לָהּ והם היו חולקים ומקשים זה על זה באותם פסקי הדינים,
 בכדי לתקן את המלכות בכמה תירוצים, בכדי להכניע את הקלי" ויעי"כ הם מקשטים את
 השכינה (רס"ה), בְּכַמָּה מִינֵי קְשׁוּטִין לְשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים,

אור הרשב"י

ההלכה. ונמצא. שאם אין האדם מתמיד
 לעיין ולשבר הקליפות. איך יתגלה לו המוח.
 שהם רזי התורה וחכמת הקבלה, ולכן צריך
 להשתדל מאד לעיין. ולכוין בכוונה זאת
 שביארנו. ושמעתי ממורי ז"ל שהיה תמיד
 מעיין ששה פירושים של פשט בהלכה. ופי'
 הו' ע"ד הסוד. בסוד ששת ימי החול, והו' הוא
 יום שבת. ואמנם א"ל מורי ז"ל. שהאדם
 שאינו קל העיון. וצריך לטרוח מאד בעיון. עד
 שיפיק מבוקשו. אין ראוי לו שיתבטל מעסק
 התורה. בשביל העיון. ויותר טוב לו. שיעסוק

(רס"ה) ובענין זה איתה בשער רוח הקודש דף
 ט' עמוד א' גם א"ל מורי ז"ל. כי שרש הכל
 לענין השגה. הוא העיון בהלכה. וא"ל כי
 הטעם הוא, כי הנה ענין עיון ההלכה, הוא
 שיכוין האדם שיש קליפת האגוז החופפת על
 המוח. שהוא ענין הקדושה. וזו הקליפה. היא
 ענין הקושיא שיש בהלכה ההיא. כי הקליפה
 חופפת על ההלכה. ואינה מניחה אל האדם
 שיבין אותה. וכאשר האדם מתרין הקושיא
 ההיא. יכוין לשבר כח הקליפה. ולהסירה
 מע"ג הקדושה. ואז יתגלה המוח שהוא